

Zadeva C-716/20**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča****Datum vložitve:**

31. december 2020

Predložitveno sodišče:

Supremo Tribunal de Justiça (vrhovno sodišče, Portugalska)

Datum predložitvene odločbe:

10. november 2020

Revidentka:

RTL Television GmbH

Nasprotni stranki v postopku z revizijo:

Grupo Pestana S.G.P.S., S. A.

SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A.

Predmet postopka v glavni stvari

V reviziji, ki jo je vložila tožeča stranka, družba RTL Television GmbH, zoper sodbo Tribunal da Relação de Lisboa (višje sodišče v Lizboni), izdano v okviru postopka, v katerem sta toženi stranki družbi Grupo Pestana S.G.P.S., S. A., in Salvor, Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A., se razpravlja o tem, ali pojem „kabelska retransmisija“, določen v členu 1(3) Direktive Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993, zajema javno razširjanje s strani subjekta, ki ni radiodifuzna organizacija, in ali sočasno razširjanje oddajanih del televizijskega kanala, ki se prenašajo po satelitu, po koaksialnem kablu prek več televizijskih sprejemnikov, nameščenih v hotelskih sobah, pomeni retransmisijo teh oddajanih del.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Razlaga prava Unije, zlasti člena 1(3) Direktive Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993; člen 267(b) PDEU.

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali je treba pojem „kabelska retransmisija“, določen v členu 1(3) Direktive Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993, razlagati tako, da poleg sočasnega oddajanja oddajanih del ene radiodifuzne organizacije s strani druge radiodifuzne organizacije zajema tudi javno razširjanje primarnega oddajanja televizijskih ali radijskih programov, namenjenih javnosti, ki se izvaja sočasno in v celoti po kablu (ne glede na to, ali je ta, ki izvaja to javno razširjanje, radiodifuzna organizacija ali ne)?

2. Ali sočasno razširjanje oddajanih del televizijskega kanala, ki se prenašajo po satelitu, prek več televizijskih sprejemnikov, nameščenih v hotelskih sobah, po koaksialnem kablu pomeni retransmisijo teh oddajanih del, zajeto s pojmom, določenim v členu 1(3) Direktive Sveta 93/83 z dne 27. septembra 1993?

Navedene določbe prava Unije

Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo: člen 1(3).

Navedene določbe nacionalnega prava

Código do Direito de Autor e dos Direitos Conexos (zakonik o avtorski in sorodnih pravicah; v nadaljevanju: CDADC), uredba-zakon št. 63/85 z dne 14. marca, *Diário da República* št. 61/1985, serija I, z dne 14. marca 1985, kakor je bila spremenjena; člena 176(9) in (10) in 187(1)(a) in (e).

Uredba-zakon št. 333/97 z dne 27. novembra, *Diário da República* št. 275/1997, oddelek I-A z dne 27. novembra 1997 (s katero je v nacionalno pravo prenesena Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993), člena 3 in 8.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Tožeča stranka, družba RTL GmbH (v nadaljevanju: RTL), s sedežem v Kölnu, Nemčija, je organizacija, ki radiodifuzno oddaja zvok in sliko za javni sprejem na splošno.
- 2 Tožeča stranka je ena od družb, ki je del konglomerata izdajateljev televizijskih vsebin, ki delujejo pod skupnim trgovskim imenom „Media Group RTL Germany“ ali „Mediengruppe RTL Deutschland“; prav tako so del „Media Group RTL Germany“ ali „Mediengruppe RTL Deutschland“ številne družbe, ki so konkretno navedene v spisu v postopku v glavni stvari.
- 3 Vse te družbe, vključno s tožečo stranko, so neposredno ali posredno v lasti družbe RTL Group S.A., Luxembourg; navedena družba vodi eno od glavnih

skupin družb na razvedrilnem področju v Evropi, katere del so številni televizijski in radijski kanali različnih evropskih držav.

- 4 Tožeča stranka radiodifuzno oddaja zvok in sliko številnih „brezplačnih“ televizijskih kanalov, torej kanalov, za katerih sprejem in uporabo v zasebne namene se ne plača nobene licence, med njimi je kanal „RTL Television“ (v nadaljevanju: kanal RTL).
- 5 Kanal RTL je „splošen kanal“; njegov program daje gledalcem na voljo zelo širok nabor televizijskih formatov (filme, nadaljevanke, razvedrilne programe, dokumentarne filme, športne dogodke, poročila in magazini) in je eden od najbolj znanih in gledanih televizijskih kanalov v nemškem jeziku med nemško govorečim prebivalstvom Evropske unije.
- 6 S tehničnega vidika se kanal RTL sprejema v Nemčiji, Avstriji in Švici prek vseh možnosti, ki obstajajo za sprejem televizijskih oddaj: po satelitu, kablu, IP, OTT/internetu in prizemni televiziji (primarni prenos).
- 7 Ker je RTL brezplačni televizijski kanal, se ne pobira nobene pristojbine za njegov sprejem v zasebnih gospodinjstvih in njegov signal pri večini možnosti sprejema ni zakodiran.
- 8 Čeprav je program kanala RTL namenjen javnosti, ki prebiva v Nemčiji, Avstriji in Švici, ter vsi oglaševalski viri financiranja prihajajo iz teh držav, se ob upoštevanju oddajanja satelitskega signala (satelit ASTRA 19, 2° vzhodno) lahko navedeni kanal s tehničnega vidika lovi v drugih evropskih državah, zlasti na Portugalskem, za kar zadostuje, da se uporabi običajni satelitski sprejemnik, usmerjen na satelit ASTRA 19, 2°.
- 9 V zvezi s sprejemom in uporabo navedenega signala s strani operaterjev kableske televizije ali s strani hotelov, tožeča stranka kot radiodifuzna organizacija meni, da ima pravico, da pod pogoji, za katere meni, da so ustrezni, dovoli ali prepove retransmisijo in priobčitev javnosti njenih oddajanih del, saj je običajna praksa tožeče stranke, da za to sklepa licenčne pogodbe.
- 10 Tožeča stranka je že sklenila vrsto licenčnih pogodb v tem smislu tako z operaterji kableske televizije kot tudi s hoteli, ki so v Evropski uniji, saj so te pogodbe skupaj z oglaševanjem vir njenih dohodkov; hotel „Pestana Berlin Tiergarten“ v Berlinu, ki ga upravlja družba Pestana Berlin S.A.R.L., ki spada pod toženo stranko, družbo Grupo Pestana, in ima sedež v Luksemburgu, plačuje nadomestilo nemški kolektivni organizaciji GEMA, zlasti za dajanje kanalov, ki pripadajo družbi Media Group RTL, in sicer kanala RTL, na voljo zadevnim strankam.
- 11 Tožeča stranka je že sklenila vrsto licenčnih pogodb za retransmisijo in priobčitev javnosti njenih oddajanih del z operaterji kableske televizije na Portugalskem ter z nekaterimi hoteli na Portugalskem, pri čemer je cena, ki se s sklenitvijo navedenih pogodb določi za portugalske hotele, kar zadeva kanal RTL, 0,20 EUR na sobo na mesec plus veljavni davki; ta cena je neodvisna od stopnje zasedenosti hotela.

- 12 Tožena stranka, Grupo Pestana S.G.P.S., S. A. (v nadaljevanju: Grupo Pestana), je družba, katere dejavnost je upravljanje kapitalskih deležev drugih družb kot posredna oblika izvajanja gospodarskih dejavnosti.
- 13 Tožena stranka, Grupo Pestana, ima večinski delež v družbah, ki so lastnice hotelskih namestitev ali jih upravljajo in ki so podrobno navedene v spisu v postopku v glavni stvari, in je ena od največjih skupin portugalskih podjetij v turističnem sektorju, ki upravlja strukture turistične nastanitve, ki skupaj obsegajo približno 9450 sob. Navedena skupina podjetij ima v posesti 45 hotelov (na Portugalskem in drugih državah), 9 kompleksov Vacation Club, 4 nepremičninske/turistične komplekse in ji je v upravljanje zaupana mreža 33 Pousadas de Portugal [(hoteli v zgodovinsko pomembnih objektih)].
- 14 Tožena stranka, družba Salvor, Sociedade de Investimento Hoteleiro, S. A. (v nadaljevanju: Salvor), v kateri ima vsaj 98,98-odstotni neposredni delež tožena stranka Grupo Pestana, je portugalska družba, katere dejavnost je opravljanje in spodbujanje gostinske dejavnosti z gradnjo ali financiranjem gradnje hotelov in neposrednim ali posrednim sodelovanjem pri upravljanju hotelov in podobnih nastanitvev.
- 15 Tožena stranka, družba Salvor, upravlja hotelske komplekse na Portugalskem, ki so podrobno navedeni v spisu v postopku v glavni stvari.
- 16 Tožeča stranka, družba RTL, je vložila tožbo zoper toženi stranki, družbi GRUPO PESTANA in SALVOR, v kateri v glavnem predlaga naslednje:
 - i. naj se ugotovi, da sprejem in dajanje na voljo oddajanih del kanala RTL v sobah hotelov D. João II in Alvor Praia ter v sobah ostalih hotelov, ki jih neposredno ali posredno upravlja družba Salvor, pomenita priobčitev javnosti v smislu določbe člena 187(1)(e) CDADC oziroma, podredno, pomenita retransmisijo navedenih oddajanih del v smislu določbe člena 187(1)(a) CDADC.
 - ii. naj se ugotovi, da je za dajanje na voljo, na katero se nanaša prejšnja točka, potrebno predhodno dovoljenje družbe RTL kot radiodifuzne organizacije in imetnice sorodnih pravic na oddajanih delih, zlasti pravice dovoliti priobčitev navedenih oddajanih del javnosti in pravice retransmisije teh oddajanih del ter pravice do plačila nadomestila za ta oddajana dela.
 - iii. naj se ugotovi, da je v obsegu, v katerem tožeča stranka ni dala dovoljenja, na katero se nanaša prejšnja točka, dajanje kanala RTL na voljo v sobah hotelov, ki jih upravlja družba Salvor, nezakonito.
 - iv. naj se družbi Salvor prepove omogočanje dostopa do kanala RTL v sobah hotelov, ki jih upravlja, ne da bi prej prosila družbo RTL za dovoljenje za retransmisijo in/ali priobčitev javnosti njenih oddajanih del in ga tudi pridobila.
 - v. naj se družbi Salvor iz naslova nadomestila za retransmisijo in/ali priobčitev javnosti oddajanih del kanala RTL naloži plačilo 0,20 EUR na sobo na mesec za

obdobje, ki je preteklo od trenutka, ko je družba Salvor začela dajati navedeni kanal na voljo v sobah svojih hotelov, do dneva, ko je prenehala z nezakonitim dajanjem oddajanih del kanala RTL na voljo, skupaj z zakonskimi obrestmi od dneva pravnomočnosti sodbe, ki se izda v zvezi s to tožbo, do celotnega plačila navedenega zneska.

vi. naj se toženi stranki, družbi Grupo Prestana, kot solidarni dolžnici, naloži plačilo, na katero se nanaša predlog v točki iv. zgoraj.

vii. naj se družbi Grupo Pestana, kot matični družbi, naloži, naj sprejme primerne ukrepe v skupini, zlasti zavezujoča navodila v skladu z določbami Código das Sociedades Comerciais (zakonika o gospodarskih družbah), zato da družbe, ki jih ima v lasti, ne dajejo kanala RTL na voljo v hotelih, ki jih upravljajo, brez predhodnega dovoljenja tožeče stranke in plačila ustreznega nadomestila.

viii. naj se družbi Grupo Prestana iz naslova nadomestila za retransmisijo in/ali priobčitev javnosti oddajanih del kanala RTL naloži plačilo 0,20 EUR na sobo na mesec za obdobje, ki je preteklo od trenutka, ko so hoteli, ki jih upravljajo ostale družbe, ki jih ima v lasti (ki niso družba Salvor), začeli dajati navedeni kanal na voljo v zadevnih sobah, do dneva, ko je prenehala z nezakonitim dajanjem oddajanih del kanala RTL na voljo, skupaj z zakonskimi obrestmi od dneva pravnomočnosti sodbe, ki se izda v zvezi s to tožbo, do celotnega plačila navedenega zneska.

ix. naj se družbi Salvor naloži plačilo denarne sankcije, ki jo je treba razdeliti na enake dele med družbo RTL in državo, v višini pet tisoč eurov za vsak dan, ki sledi dnevno, ko sodba, ki se izda v zvezi s to tožbo, postane pravnomočna, če družba Salvor ne izpolni zahteve, na katero se nanaša točka iv.

x. naj se družbi Grupo Prestana, kot solidarni dolžnici, naloži plačilo, ki je navedeno v predlogu v prejšnji točki, ker so se od leta 2014 v sobah hotelov Pestana Alvor in D. João II, ki ju upravljata toženi stranki, prenašale oddaje kanala RTL, ki je v lasti tožeče stranke, brez dovoljenja in brez kakršnega koli plačila nadomestila, kar po njenem mnenju pomeni priobčitev javnosti v smislu določb točke (e) odstavka 1 člena 187 CDADC oziroma, podredno, retransmisijo navedenih oddajanih del v smislu točke (a) iste določbe.

17 S sodbo, izdano na prvi stopnji, je bilo tožbi delno ugodeno in odloženo, da sprejem in dajanje na voljo oddajanih del kanala RTL tožeče stranke, družbe RTL, v sobah hotelov D. João II in Alvor Praia ter v sobah ostalih hotelov, ki jih neposredno ali posredno upravljata toženi stranki, družbi Grupo Pestana in Salvor, pomenita priobčitev javnosti v skladu z določbo člena 187(1)(e) CDADC (čeprav brez „plačila vstopnine“), ostali predlogi, oblikovani proti toženima strankama, pa so bili zavrnjeni.

18 V podporo tej ugotovitvi, če se povzame, je bilo navedeno, da ravnanje toženih strank pomeni „priobčitev javnosti“, čeprav ni bilo plačano nobeno posebno

nadomestilo, s katerim bi se plačalo za ogled kanala RTL. Prav tako je menilo, da pri razširjanju navedenega kanala ni šlo za „retransmisijo oddajanih del“, saj niti toženi stranki niti hoteli, navedeni v tožbi, niso radiodifuzne organizacije.

- 19 V tem smislu je bilo sklenjeno, da v skladu z določbami točk (a) in (e) odstavka 1 člena 187 CDADC razširjanje kanala RTL s strani toženih strank ni bilo nezakonito, in so bili torej ugotovljeni zahtevek in odškodninski zahtevki tožeče stranke tako na podlagi predpisov o civilni odgovornosti kot tudi v skladu z načelom neupravičene obogatitve zavrneni.
- 20 Ker se tožeča stranka ni strinjala z navedeno odločbo, je vložila pritožbo pri Tribunal da Relação de Lisboa (višje sodišče v Lizboni), ki je izdalo sodbo, s katero je potrdilo izpodbijano sodbo.
- 21 V utemeljitev svoje odločbe je Tribunal da Relação (višje sodišče), kolikor je tu pomembno, menilo, če se povzame, da razširjanje oddajanih del kanala RTL po koaksialnem kablu po številnih televizijskih sprejemnikih, nameščenih v sobah hotelov, ki jih upravljata toženi stranki, ni „retransmisija oddajanih del“ glede na opredelitev v odstavku 10 člena 176 CDADC.
- 22 Ker ni bila zadovoljna s to odločbo, je tožeča stranka vložila revizijo pri Supremo Tribunal de Justiça (vrhovno sodišče), ki je revizijo dopustilo.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 23 Tožeča stranka in revidentka trdi, da so vsaj od začetka 2014 nekateri hoteli, ki jih upravlja nasprotna stranka, družba Salvor, dajali svojim strankam na voljo možnost, da gledajo enega od televizijskih kanalov, ki jih tožeča stranka oddaja po satelitu (kanal RTL), pri čemer se je zadevni signal sprejemal prek satelitskega sprejemnika in je bil do televizijskih sprejemnikov v zadevnih sodbah prenesen po omrežju koaksialnih kablov.
- 24 S sklicevanjem na določbe CDADC in uredbe zakona št. 333/97 o radiodifuznem oddajanju po satelitu in kabelski retransmisiji ter na izključne pravice, ki jih po njenem mnenju navedena zakonodaja podeljuje „radiodifuznim organizacijam“ v zvezi z uporabo oddajanih del v komercialne namene – zlasti pravico prepovedati/dovoliti priobčitev navedenih oddajanih del javnosti na krajih, ki so dostopni proti plačilu vstopnine, in pravico prepovedati/dovoliti retransmisijo navedenih oddajanih del, ki se izvaja bodisi po radijskih valovih bodisi po kablu, ne glede na to, ali je ta, ki jo izvaja, radiodifuzna organizacija – je revidentka na prvi stopnji Tribunal da Propriedade Intelectual (sodišče za intelektualno lastnino) predlagala, naj ugotovi, da dajanje oddajanih del kanala RTL na voljo s strani nasprotne stranke, družbe Salvor, v sobah hotelov, ki jih upravlja, krši hkrati ti dve pravici oziroma vsaj drugo od njiju (pravico dovoliti ali prepovedati retransmisijo navedenih oddajanih del).

- 25 Tribunal da Propriedade Intelectual (sodišče za intelektualno lastnino) je odločilo, da razširjanje kanala RTL s strani nasprotne stranke, družbe Salvor, v sobah njenih hotelov ne krši pravice retransmisije, določene v členu 187(1)(a) CDADC, ker pravica retransmisije, ki jo obravnava navedena zakonska določba, zajema samo retransmisijo radiodifuzno oddajanih del, če so tisti, ki jo izvajajo, radiodifuzne organizacije (torej, če navedena retransmisija dobesedno spada v opredelitev pojma „retransmisija“, ki je omenjena v členu 176(10) CDADC), in ker je nasprotna stranka, družba Salvor, hotelirsko podjetje, je ni mogoče opredeliti kot radiodifuzno organizacijo.
- 26 Tribunal da Relação de Lisboa (višje sodišče v Lizboni) je v sodbi, ki se izpodbija z revizijo, zavrnilo pritožbo in potrdilo sodbo, ki jo je na prvi stopnji izdalo Tribunal da Propriedade Intelectual (sodišče za intelektualno lastnino), zlasti v delu, ki se nanaša na neobstoj zakonskih elementov pravice retransmisije, ki jo veljavna zakonodaja podeljuje radiodifuznim organizacijam.
- 27 Temeljno pravno vprašanje, ki se postavlja v reviziji in od katerega je zlasti odvisno, ali se predlogom trenutne revidentke ugodi ali ne, je, ali razširjanje oddajanih del kanala RTL trenutne revidentke po koaksialnem kablu v različne sobe hotelov Alvor Praia in Dom João II (ki ju upravljata nasprotni stranki), pomeni retransmisijo navedenih oddajanih del, za katero je glede na veljavno zakonodajo potrebno dovoljenje radiodifuzne organizacije, ki ta dela oddaja.
- 28 Pravica radiodifuznih organizacij, da dovolijo in prepovedo retransmisijo svojih oddajanih del – določena v členu 187(1)(a) CDADC v povezavi s členoma 3 in 8 zakonske uredbe št. 333/97 – ne zajema samo sočasnega oddajanja oddajanih del, če je tisti, ki jih retransmitira, druga radiodifuzna organizacija, kot je tista, iz katere izvirajo, temveč zajema tudi javno razširjanje, ki se izvaja sočasno in v celoti po kablu, primarnega oddajanja televizijskih ali radijskih programov, namenjenih javnosti, ne glede na to, ali je ta, ki izvaja to javno razširjanje, radiodifuzna organizacija ali ne.
- 29 Uredba zakon št. 333/97 je namreč razširila nabor pravic, ki jih CDADC podeljuje radiodifuznim organizacijam.
- 30 Navedeno besedilo v točki (c) člena 3 opredeljuje kabelsko retransmisijo kot „javno razširjanje, ki se izvaja sočasno in v celoti po kablu, primarnega oddajanja televizijskih ali radijskih programov, namenjenih javnosti“.
- 31 In glede na določbe člena 8 navedene uredbe zakona „za radiodifuzne organizacije se v zvezi s [...] kabelsko retransmisijo uporabljajo določbe [člena] 187 zakonika o avtorski in sorodnih pravicah“.
- 32 Člen 187 CDADC določa obseg *ius prohibendi*, ki jo imajo radiodifuzne organizacije v zvezi z uporabo svojih primarno oddajanih del. Zato uredba zakon št. 333/97 v členih 3 in 8 določa v korist radiodifuznih organizacij pravico, da tretjim osebam dovolijo ali prepovedo kabelsko retransmisijo svojih oddajanih del.

- 33 Sodišče *a quo* je zavrnilo, da so radiodifuzne organizacije imetniki pravice dovoliti ali prepovedati tretjim osebam javno razširjanje, ki se izvaja sočasno in v celoti po kablu, primarnega oddajanja televizijskih ali radijskih programov, namenjenih javnosti.
- 34 Glede na pristop v izpodbijani sodbi radiodifuzne organizacije nimajo pravice prepovedati (ali dovoliti) kabske retransmisije svojih oddajanih del v skladu s členom 3 uredbe zakona št. 333/97, temveč samo pravico prepovedati (ali dovoliti) sočasno oddajanje teh oddajanih del v primerih, v katerih je tisti, ki retransmitira, radiodifuzna organizacija (v skladu z določbami člena 187(1)(a) CDADC).
- 35 Po mnenju revidentke torej na podlagi razlage, ki sta jo podali sodišči na prvi in drugi stopnji, ni mogoče razumeti *de iure condito* uporabnosti pojma „kabska retransmisija“, ki ga uvaja člen 3 uredbe zakona št. 333/97, ali napatitve na člen 187 CDADC, ki jo vsebuje člen 8 navedene uredbe.
- 36 Po mnenju revidentke Tribunal da Relação (višje sodišče) s svojo razlago odstopa od veljavnega prava, ne da bi za to navedlo kakršen koli razlog in ne da bi pojasnilo pomen, ki ga pripisuje pravnim pravilom, na katere se sklicuje revidentka.
- 37 Člen 187(1) CDADC namreč določa obseg *ius prohibendi*, ki jo imajo radiodifuzne organizacije na Portugalskem. Vendar navedeno določbo dopolnjuje uredba zakon št. 333/97 z dne 27. novembra 1997, ki ureja satelitsko radiodifuzno oddajanje in kabsko retransmisijo primarnega radiodifuznega oddajanja, s čimer se radiodifuznim organizacijam zagotavljajo določene pravice v razmerju do tretjih oseb, ki po satelitu ali kablu razširjajo njihovo primarno oddajanje.
- 38 Uredba zakon št. 333/97 je v svojem členu 2 razširila pravice (*ius prohibendi*), ki jih ima imetnik avtorske pravice v razmerju do tretjih oseb, ki izvajajo radiodifuzijo ali retransmisijo (urejeni v členih od 149 do 156 CDADC), tako da je v ta dejanja (ki jih avtor ni dovolil) vključil satelitsko radiodifuzno oddajanje in kabsko retransmisijo, kakor sta opredeljena v navedeni uredbi.
- 39 In tako kot člen 2 razširja pravice imetnikov avtorskih pravic, tako da vključuje tudi pravico, da prepovedo kabsko retransmisijo svojih del, kakor je opredeljeno v členu 3, člen 8 podobno razširja *ius prohibendi* radiodifuznih organizacij, tako da prav tako vključuje pravico prepovedati tretjim osebam, ki nimajo dovoljenja, da kabsko retransmitirajo njihovo primarno oddajanje.
- 40 Po mnenju revidentke, se je Tribunal da Relação (višje sodišče) pri tem, da ni štelo, da so ugotovljena dejstva zajeta v pojem retransmisije, določen v členu 3 uredbe zakona št. 333/97, ki ureja satelitsko radiodifuzno oddajanje in kabsko retransmisijo primarnega radiodifuznega oddajanja, oprlo na dva premisleka.
- 41 Prvi premislek temelji na premisi, da je zakon 50/2004 z dne 24. avgusta 2004 spremenil besedilo člena 176 CDADC, pri čemer je ohranil pojem retransmisije,

tako da je iz tega mogoče sklepati, da če bi bil namen uredbe zakona št. 333/97 spremeniti obseg *ius prohibendi* radiodifuznih organizacij, bi bila navedena sprememba uvrščena v besedilo CDADC z zakonom 50/2004 z dne 24. avgusta 2004, do česar pa ni prišlo.

- 42 Po mnenju revidentke ta razlaga v celoti prezre cilj zakona 50/2004 z dne 24. avgusta 2004. Namen navedenega zakona ni bil harmonizirati ureditev sorodnih pravic radiodifuznih organizacij na Portugalskem, temveč zgolj v nacionalno pravo prenesti Direktivo 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju [na ravni Evropske unije] določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (znana kot Direktiva Infosoc).
- 43 Zakon 50/2004 z dne 24. avgusta 2004 ni poskušal spremeniti CDADC niti ni imel nikakršnega namena konsolidirati takrat veljavne zakonodaje na področju avtorskih in sorodnih pravic. Z navedenim zakonom se je v nacionalno pravo zgolj preneslo Direktivo Infosoc. Zato je treba dejstvo, da navedeni zakon ne spreminja pojma „retransmisije“, določenega v členu 176 CDADC, pripisati samo temu, da Direktiva, ki jo je bilo treba prenesti, ni zahtevala take spremembe. Revidentka ne razume, na kakšen način lahko to vpliva na razlago uredbe zakona št. 333/97.
- 44 Drugi premislek Tribunal da Relação (višje sodišče) po mnenju revidentke temelji na sodbi Sodišča Evropske unije z dne 16. februarja 2017, izdani v zadevi C-641/15.
- 45 V navedeni sodbi je navedeno, da: „je treba [spomniti], da je Sodišče v sodbi z dne 7. decembra 2006, SGAE (C-306/05, EU:C:2006:764, točki 47 in 54), presodilo, da distribucija signala, ki jo hotel prek televizijskih sprejemnikov omogoči svojim strankam, nastanjenim v sobah tega hotela, ne glede na to, kakšno tehniko za prenos signala uporabi, pomeni dejanje priobčitve javnosti v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 in da zasebnost sob takega hotela ne nasprotuje temu, da gre pri priobčitvi dela, ki se tam izvede na tak način, za dejanje priobčitve javnosti v smislu te določbe“ (točka 17).
- 46 Po mnenju revidentke Tribunal da Relação (višje sodišče) iz navedenega odlomka sklepa, da razširjanje televizijskih kanalov v več sobah v hotelskih nastanitvah pomeni priobčitev javnosti, ne pa retransmisije, ne glede na to, ali se navedeno razširjanje izvaja prek koaksialnega kabla.
- 47 Revidentka meni, da napaka Tribunal da Relação (višje sodišče) dozdevno tiči v ideji, da se ta dva pojma (priobčitev javnosti in kabelska retransmisija) vzajemno izključujeta – torej kot da dejstvo, da hotel izvaja priobčitev javnosti, izloči možnost, da izvaja kabelsko retransmisijo.
- 48 Po mnenju revidentke nobeden od premislekov Tribunal da Relação de Lisboa (višje sodišče v Lizboni) ne utemelji ustrezno razlage, ki odstopa od določb uredbe zakona 333/97.

- 49 Prav tako meni, da je Tribunal da Relação de Lisboa (višje sodišče v Lizboni) storilo napako pri odgovoru na preučevano pravno vprašanje in je v obsegu, v katerem je storilo resne napake pri razlagi člena 187 CDADC v povezavi z določbami členov 3 in 8 uredbe zakona št. 333/97, razglasilo odločitev, ki jo mora predložitveno sodišče razveljaviti in jo nadomestiti z odločitvijo v nasprotnem smislu.
- 50 Revidentka predlaga, naj se v zvezi s spornim vprašanjem pri Sodišču Evropske unije vložijo predlog za sprejetje predhodne odločbe.
- 51 Toženi stranki v odgovoru predlagata potrditev izpodbijane sodbe.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 52 Kot je bilo že pojasnjeno, je temeljno vprašanje, ki ga je treba razrešiti v okviru revizije, ali razširjanje oddajanih del kanala RTL revidentke po koaksialnem kablu v različne sobe hotelov Alvor Praia in Dom João II (ki ju upravljata nasprotni stranki), pomeni retransmisijo navedenih oddajanih del, za katero je v skladu z določbami člena 187(1)(a) CDADC potrebno dovoljenje radiodifuzne organizacije, ki ta dela oddaja (v tej zadevi revidentka).
- 53 Primerno je spomniti, da sta sodišči prve in druge stopnje menili, da ne obstaja „retransmisija“ v smislu določb zlasti člena 176(9) in (10) CDADC in člena 3(g) Mednarodne konvencije za varstvo izvajalcev, proizvajalcev fonogramov in radiodifuznih organizacij, ki je bila sprejeta 26. oktobra 1961 v Rimu, glede na to, da toženi stranki nista radiodifuzni organizaciji.
- 54 Revidentka je trdila, da pravica radiodifuznih organizacij, da dovolijo in prepovedo retransmisijo svojih oddajanih del – določena v členu 187(1)(a) CDADC v povezavi s členoma 3 in 8 zakonske uredbe št. 333/97 – ne zajema samo sočasnega oddajanja oddajanih del, če je tisti, ki jih retransmitira, druga radiodifuzna organizacija, temveč zajema tudi javno razširjanje, ki se izvaja sočasno in v celoti po kablu, primarnega oddajanja televizijskih ali radijskih programov, namenjenih javnosti (ne glede na to, ali je ta, ki izvaja to javno razširjanje, radiodifuzna organizacija ali ne).
- 55 Za odgovor na to vprašanje je treba natančno določiti obseg varstva, ki ga zagotavlja pravilo, določeno v členu 187(1)(a) CDADC v povezavi s pravilom, določenim v členu 176(9) in (10) CDADC, in določbami uredbe zakona št. 333/97, s katero je bila v nacionalno pravo prenesena Direktiva Sveta 93/83/EGS z dne 27. septembra 1993 o uskladitvi določenih pravil o avtorski in sorodnih pravicah v zvezi s satelitskim radiodifuznim oddajanjem in kabelsko retransmisijo.
- 56 Portugalsko pravo, ki se uporabi v tej zadevi, izhaja iz CDADC, zlasti njegovih členov 176(9) in (10) in 187(1)(a), ki določata:

Člen 176

„9 - Radiodifuzna organizacija je subjekt, ki radiodifuzno oddaja zvok ali sliko, pri čemer se za radiodifuzno oddajanje šteje prenašanje zvoka ali slik ali njihovo prikazovanje, ločeno ali skupaj, bodisi po žici bodisi brezžično, zlasti po radijskih valovih, optičnih kabljih, po kablu ali satelitu, namenjeno pa je javnemu sprejemu.

10 - Retransmisija je sočasno radiodifuzno oddajanje oddajanja ene radiodifuzne organizacije, ki ga opravi druga radiodifuzna organizacija“.

Člen 187

„1- Radiodifuzne organizacije imajo pravico, da dovolijo ali prepovedo:

(a) retransmisijo svojih oddajanih del po radijskih valovih.“

- 57 Po drugi strani je za rešitev te zadeve prav tako pomemben skupek pravil v uredbi zakonu št. 333/97, zlasti v določbah člena 3(c), ki opredeljuje, kaj pomeni „kabelska retransmisija“ (glej točko 30 zgoraj).
- 58 Člen 8 navedene uredbe določa, da se za kabelsko retransmisijo izrecno uporablja, med drugim, člen 187 CDADC.
- 59 Torej se glede na veljavni zakonodajni okvir pojavljajo dvomi o združljivosti razlage veljavnih pravil CDADC in uredbe zakona št. 333/97 z Direktivo Sveta 93/83, predvsem glede tega, ali je treba kljub besedilu člena 187(1)(a) CDADC seznam pravic, ki jih podeljuje radiodifuznim organizacijam, šteti za razširjen zlasti glede na določbe uredbe zakona št. 337/97 in vir te uredbe, Direktivo 93/83/EGS.
- 60 Ob upoštevanju revizijskega zahtevka revidentke je ugoditev temu zahtevku ali njegova zavrnitev odvisna od odgovora na vprašanja, za preučitev katerih se prosi Sodišče Evropske unije.
- 61 Če se sodba sodišča prve stopnje in sodba Tribunal da Relação de Lisboa (višje sodišče v Lizboni), izdani v tem postopku, pustita ob strani, predložitveno sodišče ne pozna portugalske sodne prakse, ki bi neposredno ustrezala konkretnima vprašanjem, ki se tu postavljata, niti sodne prakse Sodišča, na podlagi katere bi bilo mogoče nanju – nedvoumno – odgovoriti.
- 62 Ob upoštevanju, da je Supremo Tribunal de Justiça (vrhovno sodišče) nacionalno sodišče zadnje stopnje, se v skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije Sodišču Evropske unije predložita zgoraj navedeni vprašanja za predhodno odločanje.